

Mùa Phượng Vĩ

Mùa thi đến, cảm giác rất căng thẳng thời học sinh, sinh viên, ai cũng có, lo lắng chờ đợi, dồn sức lực cho kỳ thi để được ra trường, nào là thức khuya dậy sớm, ăn uống qua loa, uống trà, cà phê để mắt đừng nhắm nghiền khi phải đối diện với mấy trang sách toàn chữ là chữ. Cánh phượng bắt đầu đỏ rực sân trường, những quyển nhật ký lại được chuyển cho nhau.

Gần kề ngày thi tất cả học sinh, sinh viên phải họp nhóm cùng chung những bài ôn hay những câu trả lời chính xác, để xác suất đậu cao hơn. Ngày thi đến, nỗi lo lắng buồn vui lẫn lộn, báo hiệu ngày sắp chia tay, cũng là cảm giác sắp xa trường, lớp, những năm cuối trung học hay đại học, mọi người đều cảm thấy bồi hồi sắp xa tất cả và bắt đầu tất cả. Bắt đầu cho cuộc sống mới, con đường khó khăn trước mặt.

Ngày nắng đẹp mùa hè xưa

Phượng nở đầy sân lòng xao xuyến

Chúng ta cùng trò chuyện

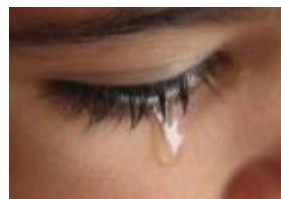
Kể cho nhau nghe chuyện buồn vui

Sắp chia tay lòng băng khuâng

Nước mắt ngấn lệ dài

Còn nhiều điều ta muốn nói

Xa nhau rồi bạn có nhớ ta chẳng

Ngày cuối cùng lớp cuối cấp, phượng trở đầy hoa đỏ, đó là ngày tổng kết năm học, trao phần thưởng cho học sinh xuất sắc và học sinh giỏi, khá. Thầy Hiệu Trưởng gọi tên từng học sinh lên phía trên nhận quà và bằng khen, sau khi kết thúc buổi nhận phần thưởng, là phần chia tay với học sinh cuối cấp, hy vọng học sinh sẽ đậu tốt nghiệp và vào Đại Học, từ phía sau lưng có tiếng khóc sù sùi của nhiều nữ sinh, sau đó là các quyển nhật ký được gửi lại cho chủ nhân của nó. Những kỷ niệm vui buồn được ghi lại

tỷ mỹ thời còn ngồi dưới mái trường. Dù có tâm hồn thép, đến những lúc như thế cũng ít nhiều ưu tư, cũng đặt viết vào quyển nhật ký ấy, những tấm hình kỷ niệm lại được dán vào để cho bạn bè giữ lại hình ảnh của mình. Quyển nhật ký của tôi cũng thế, cũng toàn là lời văn hay ý đẹp, những nét chữ ngoằn ngoèo của mấy anh nam sinh và cũng những nét chữ trau chuốt của mấy chị nữ sinh, những tấm hình những ngày cấp sách, thật thân thương đáng trân trọng. Nhưng quyển nhật ký của tôi lại bị thất lạc nhiều năm, hơn 25 năm, nó nằm ở một góc tủ trong phòng học của tôi, thế mà tôi không thể tìm thấy khi tôi về thăm quê năm ấy, ai đó đã nghịch phá hay vô tình chẳng!

Những trang nhật ký thời cấp sách với những cánh phượng hồng dán bên trong, cùng với những kỷ niệm thời cùng lớp, cùng trường. Tôi muốn thấy lại quyển nhật ký ấy, để tìm lại những người bạn của tôi cũng với những nét chữ và bút tên cùng địa chỉ của họ, bây giờ họ tha hương như tôi, thế mà cơ hội gặp lại sao mà mong manh thế ở thời buổi thông tin như tia chớp này, thế nhưng quyển nhật ký những ngày mùa phượng nở lại rất hữu ích cho tôi để tìm lại những người bạn thân thiết ấy, để được ôn lại những kỷ niệm xưa thời cấp sách, được chạy xung quanh trường Hoàng Diệu giờ thể dục, cùng bắt cá dưới ao bên sau dãy lớp học, cùng chuốt những thanh tre làm màn xuất cảng, cùng trốn lớp học ra ngoài ăn vặt, những kỷ niệm này chỉ có thể nhớ nhung chứ không thể thực hiện ở cuộc sống tha hương.

Xa bạn hai mươi lăm năm qua

Muốn tìm lại hình ảnh ngày cấp sách

Kỷ niệm buồn vui cùng đã ngoại

Mong một ngày lại thấy bạn cùng ta

Ngồi tâm sự cùng nhau dưới mái trường

Chắc chúng ta nay già nua hơn trước

Thầy cô vẫn còn đó trong chúng ta

Có người đã ra đi không hẹn trước

Nhưng vẫn để lại trong chúng ta

Những kinh nghiệm quý báu của Thầy

Hành trang có được ngày hôm nay

Nếu bạn đọc được dòng chữ này

Chắc bạn thấu hiểu nỗi niềm kia

Kẻ tha hương mong ngày đoàn tụ.

Nguyễn Thị Tuyết (HD 83-86)-Bruxelles, février 2011